

در میزگرد «ایران» بررسی شد

تامین ۷۵ درصدی هزینه معیشت کارگران با دستمزد ۱۴۰۱

تأثیر مزد در قیمت تمام شده در ۱۴۰۱ به طور میانگین ۳ درصد خواهد بود

مریم آرزویی
خبرنگار

پرونده دستمزد ۱۴۰۱ کارگران کشور با صدور بخشنامه مزد بسته شد؛ پرونده‌ای که امسال با مذاکرات مزدی متفاوت به اذعان نمایندگان کارگری و کارفرمایی حاضر در شورای عالی کار به سرانجام رسید و نتیجه آن افزایش دستمزد برای جبران بخشی از قدرت خرید از دست رفته کارگران بود. بعد از اعلام نتایج نشست شورای عالی کار و افزایش حقوق کارگران اما با تألیت رئیس کانون عالی کارفرمایی که این افزایش مزد را در قدرت خرید کارگران بی‌نتیجه اعلام و ادعای تورم‌زد بودن این تصمیم را مطرح کرد، حواشی درباره این مصوبه ایجاد شد. چگونگی حصول توافق در نشست شورای عالی کار ودوگانه دستمزد و تورم و ایجاد هراس در میان کارگران نسبت به احتمال تعدیل که محور حاشیه‌سازی‌های اخیر شده را در یک گفت‌وگوی سه جانبه با احمد غریوی، مدیرکل روابط کار و جبران خدمت وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، داود جوانی عضو هیأت مدیره کانون عالی کارفرمایان و نماینده کارفرمایان در شورای عالی کار و محمدرضا تاجیک نماینده کارگران در شورای عالی کار به بحث گذاشته‌ام که در ادامه می‌خوانید:

■ **بعد از اینکه شورای عالی کار اعداد و ارقام دستمزد ۱۴۰۱ کارگران را به تصویب رساند، مخالفت‌هایی بخصوص از سوی برخی چهره‌های کارفرمایی ابراز شد؛ با وجود این مخالفت‌ها چطور به نقطه مشترک و توافق رسیدید؟**

جوانی: تعیین دستمزد از تکالیفی است که بر مبنای ماده ۴۱ قانون کار بر عهده شورای عالی کار است و در این دوره نگذاشتیم به آخرین روزهای سال برسد. نشست‌های کمیته دستمزد از آبان و آذر آغاز شد و ۸-۹ به یکسره دستمزد و رویکرد جدید شورای عالی کارگران مبنای اطلاعات آماری دولت، وزارت اقتصاد و وزارت صمت برای یک خانواده ۳۰٫۳ نفری به رقم ۸ میلیون ۹۰۰ هزار تومان رسیدیم. براساس ماده ۴۱ قانون کار یکی از معیارها سید معیشت است و ما در آنجا در اعداد اختلافی داشتیم اما در تکالیفی مقداری اختلاف نظر داشتیم که نمایندگان کارفرمایی اعتقاد داشتند همه آن اعداد را نباید کارفرما تأمین کند و دوستان کارگری هم این موضوع را قبول داشتند و می‌گفتند کارگران بالاخره باید به این اعداد برسند و کاری نداریم که چه کسی در این زمینه تکلیف دارد. کارفرمایان اعتقاد داشتند بخشی از این هزینه‌ها، هزینه‌های اجتماعی است و دولت باید متعهد شود و چون دولت‌ها در انجام تکالیف خود قصور داشتند باعث شده که کارگر از هزینه‌های خود کوبی برای مسکن بزند و همین باعث می‌شود که دستمزد و سید معیشت در یک تعادل منطقی قرار نداشته باشند. بعد از این مباحث به جلسات اصلی شورای عالی کار رسیدیم و سه جلسه متوالی داشتیم که به دستمزد اختصاص داشت و در نهایت در آخرین جلسه که ۱۴ ساعت طول کشید به جمع‌بندی رسیدیم. قاعدتاً هر تصمیمی مخالف، موافق و منتقد دارد و شاید آنچه دوستان ما اعلام می‌کنند به شکلی که رسانه‌ها می‌پردازند، نیست و انتقاد کارفرماها به این بود که این اعداد، اعدادی نیست که کارگاه‌های کوچک با وجود آن تاب‌آوری داشته‌باشند، لذا دولت باید حمایت‌های لازم را از کسب و کارها داشته باشد. البته دولت در این زمینه بسته پیشنهادی ما را برای حمایت از کسب و کارها خواسته و ما هم پیشنهاد اتمان ارائه داده‌ایم. محور تمام این تصمیمات است این است که کارگر به حق خود برسد. بی‌شک ما هم بسیار مهم است که حتی یک کارگر هم بیکار نشود، اشتغال حفظ شود و کسی اجازه هزل ندارد کمتر از مصوبه شورای عالی دستمزد بدهد اما دغدغه ما در عین حال حمایت از کسب و کارها با وجود مشکلات عدیدهای است که آن مواجه هستند. آنچه در شورای عالی کار مصوب شده حتی اگر با انتقاد برخی کارفرماها مواجه شود، حکم قانون را دارد و کسی نمی‌گوید که آن را اجرا نمی‌کند و در همه ادوار وجود امکان و ممکن است نماینده کارفرماها در شورای عالی کار روی ارقامی توافق کند که همه موافق آن نیستند اما آنچه نهایتاً در بخشنامه دستمزد درج می‌شود برای همه قابل پذیرش است و اجرا می‌شود. در رسانه‌ها از قول من زدنم که تحت فشار بودیم، تا در مسأله جدیدی نیست و همیشه همین بوده است و در ترکیب ۱۰ نفره گرایش دولت به کارفرماها بود و کارگرها در اقلیت قرار می‌گرفتند اما در این دوره دولت و کارگران موافق افزایش دستمزد بودند و کارفرما تنها بود. برخی کارفرماها با مضعیف هستند و در لبه تیغ قرار دارند و مسکن است از کارفرمایی به کارگری و حتی به بدهکار بانکی تبدیل شوند و باید نگاهمان حمایتی باشد وگرنه حتی مزد مصوب شده را برای کاهش شکاف دستمزد و سید معیشت کم می‌دانیم و امیدواریم به مرور این شکاف کم شود.

■ **تاجیک:** در رسانه‌ها اعلام شد که چرا جلسه پایانی ۱۴ ساعت طول کشید و چرا مثلاً چند جلسه ۲-۳ ساعته برگزار نشد؟ مطمئناً اگر جلسه ما دوساعته بود شاید ۱۰ جلسه دیگر هم برگزار می‌شد به نتیجه نمی‌رسیدیم، چو چهارچوبی که تعیینیم تا به نتیجه برسیم چهارچوبی بود که وزارتخانه برای کارگران و کارفرماها تعیین کرد تا با تبادل نظر، گفت‌وگو و بحث این مسأله را حل کنند. اعداد اعلام شده نمایندگان کارگری و تشکل‌های کارفرمایی خیلی اختلاف داشت و مطمئناً اگر اختلاف کم باشد ممکن است در چند ساعت جمع‌بندی شود. ما تا دو جلسه قبل از کارفرماها گلایه داشتیم که نمایندگان کارفرمایی بود و باید کارفرماها به گودی می‌آمدند و عدد اعلامی خود را در جلسه اعلام می‌کردند و این اتفاق نیفتاد و در دو جلسه اول به نتیجه نرسیدیم و در

جلسه سوم که به ۱۴ ساعت رسید بعد از جمع‌بندی عددی از سوی جامعه کارفرمایی اعلام شد که اختلاف زیادی داشت.

■ **چه عددی بود؟**

درصد پیشنهادی کارفرماها ۳۰ درصد افزایش حقوق بود که قانونگذار در تبصره یک ماده ۴۱ به صراحت می‌گوید با توجه به تورم و در تبصره دو تأکید دارد که مزد تعیین شده باید به انداز‌های باشد که بتواند نیازهای اولیه یک خانواده کارگر یا میانگین ۳۰٫۳ نفر را تأمین کند. نظر ما روی تبصره ۲ بود و بارها این را در مذاکرات اعلام کردیم شاید از دیدگاه بسیاری این نشدنی بود اما همان زمان در مینای الیته در پایه رسیدند و سپس به صورت جلسات شورای عالی کار شرکای اجتماعی ما دقت کنند که تورم باید بر مبنای هزینه‌ها محاسبه شود نه درآمد. نمایندگان کارفرمایی از پیشنهاد ۳۰ درصد شروع کردند و در نهایت بعد از چند ساعت گفت‌وگو به عدد ۴۱٫۴ رسیدند. اما در نهایت در پایه رسیدند و سپس به صورت کامل تسری پیدا کرد و در نهایت به مزد مصوب رسیدیم. برای ما مهم بود شرکای اجتماعی از متقاعد کنیم که منظور قانونگذار از تورم، تورم روی هزینه هاست نه درآمد. تعریف تورم مشخص بود و در گام دوم تأکید داشتیم که کارفرماهای محترم نگاهشان روی هزینه‌ها باشد؛ هزینه زندگی در سال ۸،۱۴۰۰ میلیون و ۹۸۰ هزار تومان بود. یا باید تورم انتظاری سال بعد را روی این عدد در نظر می‌گرفتم یا تورم سال را در نظر می‌گرفتم که هر دو این پیشنهادها رد شد و عدد نهایی که پیشنهاد دادیم تورم روی سید معیشت سال گذشته بود متأسفانه هیچ کدام از سوی شرکای اجتماعی پذیرفته نشد. از طرف دیگر اختلاف سید هزینه‌های خانوار در سال گذشته و امسال را داشتیم و رویکرد جدید حاشیه‌سازی کردند مذاکرات مزدی باید از همین اختلاف یعنی ۲ میلیون ۱۰۰ هزار تومان شکل بگیرد نه از ۳۰۰ و ۴۰۰ درصد. واقعیت این است که کارگران حداقل بگیر ما نسبت به سال گذشته ۲ میلیون و ۱۰۰ هزار تومان فقیرتر شده بودند و همین باید با تکالیفی مذاکرات بود اما پذیرفته نشد و اگر این رقم پذیرفته می‌شد چانه زنی کمتر می‌شد. در واقع اگر ۲ میلیون و ۸۰۰ هزار تومان به حقوق کارگر اضافه کنیم، حقوقش افزایش پیدا نکرده بلکه قدرت خرید سال گذشته را به او برگردانده‌ایم. ما با تکالیف و سید معیشت به دست آوردیم اما یک بار هم در جلسات شورای عالی کار مطرح نشد و اگر این عدد به حقوق کارگران اضافه شود در واقع هیچ افزایشی وجود نداشته و فریز مزدی شده است. از طرفی هم عددی نتیجه جلسه ۱۴ ساعته ما شد که این عدد منتهای ۲ میلیون و ۸۰۰ هزار تومان در واقع افزایش مزد است.

اگر قرار است در رسانه‌ها سواری کنیم و برخلاف میل کارگه‌ها و دولت صحبت کنیم درخواست کارگه‌های کارفرمایی این است که واقعیات را بگوییم. اینکه می‌گویند ۳ تا ۳ میلیون اضافه شد درست نیست تا دو میلیون و ۱۰۰ هزار تومان که حفظ قدرت خرید پارسل بوده و اضافه بر آن افزایش حقوق است که آقای وزیر هم به افزایش ۹ درصدی اشاره کردند و شاید برای بسیاری وجود بود که این رقم از یکجا آمده است. مشکل اینجاست که کارفرماها و اصناف بالا رفتن همه هزینه‌ها از جمله مواد اولیه و ماشین‌آلات را پرداخت می‌کنند اما به کارگر که می‌رسند موضع می‌گیرند. زمانی صحبت از سهم کارگر در قیمت تمام شده می‌شود که می‌گویند

<div><div>+</div>تاجیک، نماینده کارگران:</div>	<div><div>+</div><div>افزایش دستمزد منهای ۲ میلیون و ۸۰۰ هزار تومان که مابه‌التفاوت قدرت خرید از دست رفته شان بود، درصد واقعی افزایش دستمزد است و فقط سه درصد روی قیمت تمام شده تأثیر دارد</div></div>
--	--

درصد اما تأثیر فقط ۳ درصد است و این ۳ درصد اینقدر شلوغ کردن ندارد. در تک صنف خود هم مراجعه کنیم سود و منفعتشان از کار بیشتر شده و درصد تأثیر دستمزد همین است و نمی‌توانند بگویند به خاطر همین درصدهای اندک اقدام به تعدیل نیرو می‌کنند. اما کارفرمایی هستند که با گلد آلود کردن آب می‌خواهند برای خود ماهی بگیرند و بیانه‌ای برای افزایش قیمت‌ها در سال بعد داشته باشند و اگر نه تأثیر دستمزد در قیمت کالاها درصد بسیار کمی است و معقول و منطقی نیست که این میزان جنجال ایجاد شود. قبل از شروع بحث جدید یک گلایه دارم بعضی نمایندگان کارفرمایی یا آقای جوانی هم اینجا اشاره کردند که تحت فشار بودیم. برای من تحت فشار بودن شما معنی دارد و ۱۴ ساعت جلسه خود تحت فشار بودن است اما در رسانه این حرف معنای خود را دارد یعنی بدون اختیار این مصوبه را امضا کردیم؛ در حالی که این صحت ندارد. دراصل برای اولین سال بود که دولت اعمال نفوذ نکرد. همه دولت‌ها اعمال نفوذ می‌کردند و می‌گفتند ما کار نداریم شما چه می‌کنید اما دستمزد از ۲۰ درصد بیشتر نشود، مثلاً ۴ سال پیش آقای دکتر ریعیعی آمد و گفت ۲۰ درصد نشود و بعد از ۱۲ ساعت مذاکره ۱۹،۰۵۵ درصد امضا کردند و عملاً تعیین مزد دستوری بود. سید معیشت سال گذشته را می‌گفتند ۷ میلیون تومان نشود و رقم ۶ میلیون و ۹۰۰ هزار تعیین می‌شد. در دولت جدید این چالش را نداشته‌یم. وزارت کار در این دوره دخالت بی‌مورد نداشت و بی‌طرفی خود را حفظ کرد ما هم از آنچه مصوب کردیم دفاع کردیم، درست نیست که بعد

از جلسه دستمزد بگوییم کارفرماها این را قبول ندارند. مثلاً نماینده شورای عالی کار مصاحبه کرده و گفته قبول دارم که کارگران ندارند اما ما نمی‌توانیم بدهیم. جوانی: البته جمله‌ای که من به کار بردم این بود که امسال اولین سالی بود که نمایندگان کارفرمایی تحت فشار شدید قرار گرفتند و با مخالفت شدید از سوی کارفرمایان مواجه شدند اما برای آنکه با دولت و کارگران همراهی کنیم با افزایش دستمزد موافقت کردیم. تحت فشار یعنی به رغم اینکه کارفرماها از بیرون مخالف بودند و بعد از آن جلسه ۱۴ ساعته، سیل پیام‌ها و تماس‌ها را داشتیم که این چه تصمیمی بود؟ اما براساس اختیاری که داشتیم عمل کردیم و هیچ فشاری در جلسه برای تصویب نبود و پای امضای خود هستیم.

غریوی: روش‌های مختلفی وجود دارد و روشی که در قانون کار ما در نظر گرفته شده تعیین دستمزد به صورت شورایی با مشارکت گروه‌های کارگری، کارفرمایی و دولت است. خوشبختانه همه اذعان دارند که درباره تعیین دستمزد امسال هیچ مداخله‌ای از طرف دولت صورت نگرفت؛ هر چند که دولت به‌عنوان یک ضلع گفت‌وگوها طبیعتاً دیدگاه خود را دارد اما از ابتدا بنا بر این بود که گروه کارگری و کارفرمایی با در نظر گرفتن واقعیت موجود درباره تعیین دستمزد به توافق برسند و از طرف دبیر و رئیس شورا این موضوع مکرر اعلام شده بود که گروه‌های کارگری و کارفرمایی به هر عددی برسند بر آن صحه می‌گذاریم و همین اتفاق هم افتاد. حتی آقای وزیر بعد از مصوبه شورا به این موضوع اشاره کردند که هیچ‌گونه اعمال فشاری از طرف دولت به گروه‌های کارگری یا کارفرمایی صورت نگرفته و دوستان در یک فضای گفت‌وگو به تفاهم رسیدند. کسانی که در فضای مجازی برای این مصوبه حاشیه‌سازی کردند در این نشست‌ها نبودند و اگر مسئولیتی هم داشتند در جلسات نبودند و به دوستانی که بودند اختیار کامل برای مذاکره و تصمیم‌یاد شده بود. باید به سمت تبیین درست موضوع برویم و درست نیست که برخی در فضای مجازی و رسانه‌ای فضای جامعه را متشنج می‌کنند و با ایجاد فضای روانی موجب به هم ریختن آرامش روانی کارگران و وادمن زدن می‌تورم می‌شوند. باید درست‌ی تبیین می‌شد که این تصمیم با خرد جمعی گروه‌های کارگری، کارفرمایی و دولت گرفته شده است. تصمیمی که درباره دستمزد گرفته شد قطعاً بهترین تصمیم بوده و آثار آن در سال بعد برای همه ملموس خواهد بود. از رادیو گفت‌وگو با من تماس گرفتند و اشاره کردند که این تصمیم باعث تورم می‌شود، من براساس آمارهای موجود در آن زمان و دولت گرفته شده است. ما این آمارها کار نداشته باشیم! در حالی که آمار مبنای تصمیم‌گیری و تحلیل درست است. در فاصله سال‌های ۱۳۵۹ تا ۱۳۶۸ به لحاظ شرایط خاص اقتصادی و اجتماعی کشورمان که دوران جنگ بود تنها ۲۳ بار حداقل دستمزد را افزایش دادیم، در حالی که تورم هر ساله رشد متعارف خود را داشت و به طور متوسط سالانه ۱۹ درصد تورم داشتیم. در سال ۱۳۹۰ حداقل دستمزد ۹ درصد افزایش داشت در حالی که نرخ تورم سال بعد ۲۹٫۵ درصد بوده است. در سال ۱۳۷۰ تورم بود ۶۶٫۴ درصد افزایش داشت در حالی که نرخ تورم سال بعد ۲۴٫۴ درصد بوده است؛ چطور اعا می‌شود که افزایش مزد موجب تورم آنچنانی خواهد شد. آقای وزیر به این موضوع اشاره داشتند که افزایش دستمزد تأثیرش بر تورم نخواهد داشت؛ عوامل دیگری بر تورم تأثیرگذار است. تصمیم گرفته شده شورای عالی کار کلاماً مبنای کارشناسی داشته و از آن دفاع می‌کنیم و هم موجب تأمین امنیت آبرومندان کارگران خواهد شد و هم موجب مویب رونق بازاری می‌شود. افزایش دستمزد قدرت خرید کارگران را افزایش می‌دهد و طبیعتاً تحریک را بازار ایجاد خواهد کرد.

■ **آقای جوانی، درباره سهم و تأثیر دستمزد در هزینه‌های تمام شده کالا و خدمات اعداد و ارقام متفاوتی دیده می‌شود که مجموعاً نشان می‌دهد سهم و تأثیر قابل کسب و کارها، این سهم اندک می‌تواند در جایگاه بالایی قرار گیرد و عوامل دیگری در اولویت هستند؟**
جوانی: در خصوص سهم دستمزد در قیمت تمام شده در صنایع بزرگ و هایتک سهم بسیار کم و حتی کمتر از دودرصد است اما در مشاغل دیگر مثلاً مشاغل خدماتی قیمت تمام شده، حتی تا ۹۰ درصد مربوط به منابع انسانی است. شاید حقوق دستمزد تأثیر روانی و تفرمی نداشته باشد اما عوامل دیگر باعث می‌شوند قدرت خرید در آمدی که کارگر کسب می‌کند پایین بیاید و وقتی که درآمد پایین می‌آید تورم انتظاری ایجاد می‌شود. کارفرماها مشکلات متعددی دارند و در جلسات شورای عالی کار خواست کردیم نماینده تامین اجتماعی بیایند و مشکلات ما را بشنود، درست است که عضو شورا نیست اما بالاخره تأمین اجتماعی از مصوبه منتفع می‌شود و انتظار داریم در جلسات بعدی شورای عالی کار نماینده تأمین اجتماعی بیاید. وقتی کارگر و کارفرما ۳۰ درصد هزینه بپردازت می‌کنند باید آنقدر خدمات بدهید که کارگر از هزینه‌های دیگر بزند و هزینه درمان داشته باشد در حالی که بخشی از هزینه‌های سید معیشت، هزینه‌های درمان است. همچنین یکی از دلایلی که کارفرماها به تأمین اجتماعی دارند این است که علاوه بر اینکه حق بیمه را روزانه دریافت و ضرایبی را اعمال می‌کند سال به سال هم حسابرسی می‌کند و اعداد و ارقامی را از کارفرما می‌گیرد و یکی از خواسته‌های ما این است که کارفرماها به تأمین اجتماعی در این مورد بررسی و در اولین جلسه شورای عالی کار این موضوع بررسی شود. حالا که گروه‌های کارفرمایی همراهی کرده‌اند و

دستمزد را به نزدیکی سید معیشت رساندند؛ دولت هم کمک کند و درباره کسب و کارهای کوچک، بخشی از سهم بیمه کارفرما را تقبل کند تا مسکنی برای کارگاه‌های کوچک زیر ۱۰ نفر باشد یا مشوق‌های مالیاتی برای آنها در نظر بگیرد یا درباره حقوق کم‌رکی که قرار است ارز نیمایی شود به کارفرما فشار وارد می‌شود، اگر کمک‌های نقدی و سید کالایی به کارگران نرسد اعتقاد دارم همین رقمی که خوشحالم بسته شده بی‌اثر می‌شود و قدرت خرید کارگران به ۱۴۰۰ برمی‌گردد. ما پیشنهاد داریم با موجود درباره تعیین دستمزد به توافق برسند و از طرف دبیر و رئیس شورا این موضوع مکرر اعلام شده بود که گروه‌های کارگری و کارفرمایی به هر عددی برسند بر آن صحه می‌گذاریم و همین اتفاق هم افتاد.

<div><div>+</div>غریوی، مدیرکل روابط کار:</div>	<div><div>+</div><div>تأثیر مزد در قیمت تمام شده در ۱۴۰۱ به طور میانگین ۳ درصد خواهد بود بنابراین باید روی سایر عوامل غیر مزدی که روی افزایش هزینه‌های کارگاه تأثیرگذاری است، متمرکز شویم</div></div>
---	---

کمک کند و انتظار داریم حتی یک کارگر هم اخراج نشود. **غریوی:** درباره سهم مزد در قیمت تمام شده محصول، اعداد و ارقام مستندی را بر مبنای گزارش‌های مرکز آمار ایران اشاره می‌کنم. نتایج طرح آمارگیری از کارگاه‌های ۱۰ نفر کارکن و بیشتر حکایت از این دارد که سهم جبران خدمت از هزینه‌های کارگاه‌های کشور طی سال‌های ۱۳۸۱ تا ۱۳۹۸ سیر نزولی داشته است. سهم مزد در قیمت تمام شده محصول از نسبت ۱۳٫۷ درصد در سال ۱۳۸۱ به ۶٫۳ درصد در سال ۱۳۹۸ رسیده‌ایم. در سال ۱۳۸۱ رشد حداقل دستمزد ۲۳ درصد بود، در حالی که جبران خدمات از هزینه‌های کارگاه‌های صنعتی ۱۰ درصد کارکن و بیشتر ۱۳٫۷ درصد بوده و در سال ۱۳۹۰ افزایش مزد ما ۹ درصد بوده و سهم جبران خدمات از هزینه‌های کارگاه‌های صنعتی ۷٫۵ درصد و در سال ۱۳۹۸ ۳۶٫۵ درصد افزایش دستمزد داشتیم سهم جبران خدمات ۶٫۵ درصد بوده است، معنایش این است که سایر عواملی که در افزایش هزینه کارگاه‌ها مؤثر بوده مانند سیاست‌های پولی و مالی، سایر نهاده‌های تولید و هزینه‌های سربار از جمله مواد اولیه و انرژی از متغیرهای غیر مزدی هستند که بیش از مزد مؤثر بوده‌اند. بنابراین تأثیر مزد در قیمت تمام شده به طور میانگین ۳ درصد خواهد بود بنابراین باید روی سایر عوامل غیر مزدی که روی افزایش هزینه‌های کارگاه تأثیرگذار است، متمرکز شویم.

تاجیک: آقای جوانی ما توقع داریم از مصوبات حمایت کنید. آقای سلاح وزری، رئیس کانون عالی کارفرمایی همان موقع تألیت کرد که افزایش ۵۷ درصدی مزد اثری بر رفاه و قدرت خرید طبقه کارگر نخواهد داشت و مدعی شدند که این تصمیم غیرمسئولانه و فاقد آینده‌نگری، صرفاً به معنای پایان کار است. گلایه دارم از رئیس کارفرمایان کشور که چنین اظهار نظری می‌کند. این مصوبه بر مبنای یک خرد جمعی یوده و نماینده کارفرمایان هم آن را تأیید نکرد. آیا واقعاً این افزایش ۲ میلیون تومانی تأثیری ندارد؟
ما وقتی در جلسات دستمزد شرکت می‌کنیم تمام تلاشمان این است که سهمی حتی اندک به سفره کارگران اضافه کنیم و یکی از دلایل ۱۴ ساعته شدن جلسه این است که لحظه‌آخری از تنگی‌ما تا یک لقمه نان بیشتر نصیب کارگر شود و بازنشستگان منتفع شوند. وقتی رای هرم کارفرمایی کشور این تألیت را زد بعد از آن این جوروانی ایجاد شد. درست است که تأکید می‌کنیم که دولت باید به وظایف حاکمیتی خود عمل کند اما نباید مصوبه را زین سؤال ببریم. اگر دولت به وظیفه حاکمیتی خود عمل نکند، قطعاً همین افزایش هم بی‌اثر خواهد شد آن هم در حالی که ما صرفاً بخشی از قدرت خرید از دست رفته کارگران را به آنها برگردانده‌ایم.

جوانی: بحث آقای سلاح وزری این بود که اگر این ۵۷ درصد حتی ۱۰۰ درصد هم بشود اما جلوی عوامل ایجاد تورم گرفته نشود، این افزایش بی‌اثر خواهد بود و دوامه

■ سه‌شنبه ۲۴ اسفند ۱۴۰۰

■ سال بیست و هشتم

■ شماره ۷۸۷۳

بعد همان ۴۰-۳۰ درصد می‌شود.
■ **با تصمیم اخیر شورای عالی کار، از شکاف دستمزد و هزینه‌های خانوار چقدر جبران شد و اگر همین روال طی شود تا چه زمانی این شکاف کاملاً جبران می‌شود؟**
تاجیک: وقتی در زمینه سید معیشت یک خانواده ۳۰٫۳ نفره را در نظر می‌گیریم باید برای دستمزد هم همان خانواده ۳۰٫۳ نفره را در نظر بگیریم. حداقل دریافتی ماهانه برای خانواده ۳۰٫۳ نفری، ۶ میلیون و ۴۰۰ هزار تومان و سید معیشت ۸ میلیون و ۹۰۰ هزار تومان است و فاصله این دو، ۲ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان است و دستمزد ۷۵ درصد سید معیشت را پوشش می‌دهد. اگر واقع‌گرا باشیم باید قانون را قبول داشته باشیم و قانون به صراحت تورم و سید معیشت را در نظر گرفته و باید بر اساس همین چهارچوب دستمزد را تعیین کنیم، اما آیا منظور از تورمی که قانون‌گذار گذاشته تورم روی درآمد است؟ در تبصره یک آمده با توجه به تورم و تأکید نکرده، اما در تبصره دوم باید سید معیشت در نظر گرفته شود و در این مورد تأکید شده است. فاصله ایجاد شده به دلیل همین اشتباه محاسباتی است که تورم روی درآمد در نظر گرفته شده نه روی هزینه‌ها و امیدواریم به سمتی برویم که سید معیشت را ببینیم و تورم انتظاری سال بعد روی سید معیشت را ملاک تعیین دستمزد قرار دهیم. در این صورت این فاصله بر خواهد شد.

متأسفانه فضایی ایجاد شد که تمام رسانه‌ها با وجود اذنانی که همواره به وضعبت معیشتی کارگران می‌شد، حالا در مخالفت با این تصمیم تولید محتوا می‌کنند. بی‌شک سال‌ها این طور نبود که طرفین مذاکره علیه آن موضوع بگیرند و کاری که برخی در گروه‌های کارفرمایی کردند آن هم با آمار و اطلاعات غلط و بزرگنمایی، درست نیست و دود این فضاسازی با موج سواری سوداگران به چشم کارگران می‌رود. البته افزایش دستمزد حتی ۵۷ درصد نبوده و به‌طور میانگین ۵۲٫۵ درصد است. ما باید کمک کنیم جامعه بهتری داشته باشیم، من به عنوان نماینده

ارزش دستمزد کاهش پیدا کند.
■ **لطفاً آقایان جمع‌بندی خود را بفرمایید.**
تاجیک: خیلی واضح است که آسیب‌هایی که دستمزد پایین می‌زند به جرات می‌توان گفت موجب کاهش بهره‌وری، کاهش قدرت خرید، مهاجرت از شهرها به روستا و… می‌شود. براساس آمارها، تعداد فقیرهای شاغل در کشور چند برابر شده‌اند به طوری که تا ۲۰ درصد هم رسیده‌اند. علاوه بر اینها آسیب‌های اجتماعی همچون سرقت، طلاق، فقر، اعتیاد و… نیز می‌تواند نشأت گرفته از پرداخت عدم دستمزد واقعی به کارگر باشد. روال چانه زنی دستمزد ادامه دارد و باید طبق ساختار عمل کنیم و باید به سمتی برویم که آنچه قانون صراحت دارد را عمل کنیم تا حتی در یک نشست دوساعته هم بتوان به میزان افزایش دستمزد رسید. درخصوص سید معیشت نیز جلسات خیلی طولانی نداشته‌ایم و صرفاً در جلسات مربوط به آن به روزرسانی کرده‌ایم و اغلب مباحث این جلسات مربوط به مزد منطقه‌ای بود که آن نیز مربوط به تصمیم قانونگذار می‌شود. جامعه کارگری مخالفتی با بحث اصل قانون ندارد زیرا در این قانون اعلام شده مزد براساس مناطق تعیین شده است. بنابراین این دوعامل باید در زمان تعیین حداقل حقوق در نظر گرفته شود. در بخشنامه‌ای که همه ساله بعد از مصوبه شورای عالی کار به جامعه کار اربلاخ می‌شود به این مورد اشاره می‌شود که کارگران و کارفرمایان می‌توانند توافق کرده و مبلغی بیش از حداقل حقوق و دستمزد را که توسط شورای عالی کار مصوب شده پرداخت و دریافت کنند.

<div><div>+</div>جوانی، نماینده کارفرمایان:</div>	<div><div>+</div><div>دستمزد تأثیر کمی بر تورم دارد و اعدادی که اعلام می‌شود فضای روانی برای تورم ایجاد نمی‌کند / با اختیار کامل و بدون هیچ گونه فشار مصوبه دستمزد را امضا کردیم اما از سوی گروه‌های کارفرمایی تحت فشار بودیم</div></div>
---	---

یک کارگر باید جامعه تحت پوششم را راهنمایی کنم که در نهایت این جامعه که اکثریت جامعه کشور براساس آمارها ۴۴ میلیون نفر جامعه کارگری ایران است، می‌شود نمیی از جامعه ایران که هدایت آنها کار سختی است. من اگر لازم باشد ساعت‌ها جلسه بگذارم و مذاکره کنم که عدد بیشتری برای جامعه کارگری دریافت کنیم. حتماً این کار را انجام خواهیم داد و در نهایت تمام هدف ما مبنی بر این می‌گذارم که چرخ تولید در کشور بچرخد. اگر کارگر توان خرید کالاها و لوازم مختلف را نداشته باشد، تولیدات واحدهای صنعتی را چه کسی خواهد خرید. **غریوی:** افزایش حداقل مزد از سال ۱۳۵۸ تا سال ۱۴۰۰ حدود ۳۹ درصد کمتر از افزایش تورم بوده یعنی در دوره ۴۳ ساله کارگران بیش از یک سوم قدرت خرید خود را از دست داده‌اند. مجموع نرخ رشد تورم در همین دوره ۸۷۰٫۹ درصد بوده و یکی از دلایل ۱۴ ساعته شدن سال ۱۳۷۰ درصد بوده است؛ این امر به آن معناست که تفاوت رشد حداقل مزد و نرخ تورم در همین دوره ۳۹٫۲- بوده است. نرخ تورم در دهک‌های پایین که عموماً مزدبگیر هستند از متوسط نرخ تورم بیشتر است، همچنین در سال‌های اخیر نرخ رشد تورم در مناطق روستایی بیشتر از مناطق شهری بوده است.

درخصوص حداقل دستمزد در سال ۹۸ درصد پوشش مزد از سید معیشت ۴۰٫۴ درصد و درصد پوشش حداقل دریافتی از سید معیشت ۵۸ درصد بوده است. سال ۹۹ حداقل مزد ۳۸٫۷ درصد و پوشش حداقل دریافتی از سید معیشت ۶۲٫۶ درصد و در سال ۱۴۰۰ حداقل دستمزد ۳۸٫۵ درصد و حداقل دریافتی ۶۳٫۵ درصد